

kunde tilfalde Kommunekassen i den Kommune, hvor den vedkommende Retssag paabegyndes. — Jeg vil for øvrigt tillade mig at anbefale Lovforslaget til Tingets Velvilje, men jeg vil gerne bede det eventuelle Udvalg at have sin Opmærksomhed henvendt paa det, jeg her har fremdraget, saaledes at vi ikke for Kystfredningens Skyld gaa til saadanne Foranstaltninger, at det derved umuliggøres, at de Værdier, der ligge hen, blive benyttede.

Landbrugsministeren (Hage): Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) nævnte, at jeg skulde have udtalt som ønskeligt, at Stenfiskerne kom til noget mere Ret, end de hidtil have haft. Det har jeg ikke sagt, det ærede Medlem maa have misforstaaet mine Udtalelser. Jeg vedkender mig den Opfattelse, at Stenfiskernes Interesser maa vige, der hvor det viser sig, at det er nødvendigt, at de vige for Kystens Sikkerhed. Noget helt andet er, at jeg har sagt og ogsaa vedblivende ønsker, at man ikke skal lægge unødvendige Hindringer i Vejen for Stenfiskerne og ikke forhindre dem i at udøve deres Erhverv der, hvor de ingen Skade kunne gøre.

Jeg er ganske enig med det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen), at det beror paa en Misforstaaelse, naar man tror, at Tredjemand skulde kunne opnaa Ret til at borttage noget som helst paa den tørre Strandbred. Efter min Mening kan Loven slet ikke forstaaes saaledes. Det er dog vistnok ganske klart, at naar der nedlægges Forbud mod Borttagelsen af Materialier, og dette Forbud omfatter saavel Vandet som den tørre Strandbred, saavel en Undtagelse fra dette Forbud f. Eks. med Hensyn til de smaa Sten, der kunne borttages, komme den vedkommende Ejendomsbesidder til gode, saaledes at han kan borttage de smaa Sten, men det kommer aldrig Tredjemand til gode, saaledes at andre skulle have Lov til at komme ind paa min Grund og borttage Materialier.

Det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Olesen) mente, at den i Folketinget indførte Ordning ikke var saa gal, nemlig den, der giver Adgang til at begære Forbud nedlagt fra Besiddere af Ejendomme, som ikke grænse umiddelbart til Havet, men som have Interesse i, at Forbud bliver nedlagt. Ja, til en vis Grad er jeg enig med det ærede Medlem i, at denne Ændring slet ikke er saa gal, tværtimod, jeg mener, at den maaske burde udvides, som

jeg allerede har anført, til de Ejendomsbesiddere, som grænse til Kysten; men jeg anførte ogsaa udtrykkeligt, at mine Betæneligheder ved denne Ændring kom frem ved den Forbindelse, den har med de Bestemmelser, som allerede tidligere vare indførte i Loven om den tørre Strandbred. Naar ikke Bestemmelserne om den tørre Strandbred vare indførte i Loven, skulde jeg ikke have det mindste imod denne Ændring, tværtimod, jeg vilde betragte den som en Forbedring. Det glæder mig, at det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds har udtalt, at det ganske vist gjorde Bestemmelserne om den tørre Strandbred mere betænelige, at man nu overlod Tredjemand Ret til at faa Forbud nedlagt, som ganske vist kan underkendes, men ogsaa kan godkendes af en højere Instans.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds henstillede, om man ikke allerede nu kunde fremkalde et sagkyndigt Skøn over, hvorvidt disse Udgravninger, som have fundet Sted i Sundet, maa siges at være til Skade. Det skal jeg gerne tage mig ad notam, men i øvrigt skal jeg henvise til, at der allerede foreligger Udtalelser fra sagkyndig Side om dette Spørgsmaal, nemlig i Rigsdagstidenden for 1898—99, i Tillæg B., Pag. 634, idet der nemlig der foreligger en Erklæring fra Direktøren for Vandbygningsvæsenet, hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal tillade mig at oplæse nogle Linier. Der staar, at „dersom Landgrunden falder stejlt af, ville Bølgerne nemlig naa usvækkede nær ind til Land, Søbroddet bliver voldsomt i umiddelbar Nærhed af Kysten, og Bølgernes Angreb paa Grunden blive særlig stærkt baade uden for og inden for Kystlinien. Er Landgrunden derimod svagt affaldende, ville Bølgerne, efterhaanden som de nærme sig Land, tabe deres Kraft og brydes i større Afstand fra dette, saa at Bølgeslaget mod Kysten bliver mindre kraftigt. En svagt affaldende Landgrund er derfor et Værn mod Bølgeslagets Angreb paa Kysten, og det Bælte af Landgrunde, der har Betydning som Værn, kan i Almindelighed siges at falde sammen med det, paa hvilket Dybden ikke er større, end at den bringer Bølgen til at bryde imod Grunden.“ Og Direktøren for Vandbygningsvæsenet anfører saa senere, at han skal „eksempelvis nævne, at i Vesterhavet ud for Jyllands Vestkyst har Bølgebevægelsen Indflydelse paa Havbunden i en Dybde af ca. 18 Fod og indtil i en Afstand fra Strandbredden af ca. 1000—3000 Fod, ud